

sådan förändring af våra allmänna läroverk, att åtminstone den första klassen vid dem kunde indragas.

Om remiss till det särskilda utskottet anhålles.

Stockholm den 4 mars 1890.

V. Vahlin.

N:o 213.

Af herr **G. Sundberg** från Haparanda by, *om beviljande af anslag till inrättande af ett nytt provinsialläkaredistrikt inom Norrbottens län.*

De framställningar, som under föregående år i denna kammare gjorts om anslag för upprättande af nya provinsialläkaredistrikt, hafva ej vunnit Riksdagens bifall af det skäl, som statsutskottet i sina utlåtanden städse framhållit, att förslag till omreglering af landets nuvarande indelning i läkaredistrikt vore att från Kongl. Maj:t förvänta, och att Riksdagen icke borde genom bifall till framställningarna gå ett sådant förslag i förväg.

Sedan numera Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående ordnande af den allmänna och enskilda helso- och sjukvården i riket till Riksdagen inkommit och deraf inhemtas, bland annat, att någon annan ändring uti nuvarande indelning i läkaredistrikt inom Norrbottens län icke blifvit ifrågasatt, än att en ny provinsialläkaretjenst med distrikt för innehafvaren af Neder-Luleå socken föreslagits, får jag till Riksdagens behjertande hemställa följande.

Behovvet af flere läkares anställning torde icke böra bedömas efter folkmängden inom ett visst område, utan fastmera efter områdets areal och dess utsträckning i längd. Inom Öfver-Torneå och Hietaniemi samt Korpilombolo församlingar, af hvilka de två förstnämnda äro in-delade till Haparanda provinsialläkaredistrikt och den tredje till Öfver-Kalix distrikt, hafva invånarne från fem till fjorton mils väg till läkares bostad. Dessa afstånd visa i och för sig, huru svårt och kostsamt samt i många fall omöjligt det skall vara för inbyggarna, hvilkas antal enligt folkmängdsuppgifterna för 1887 uppgår till 6,637, att vid behof erhålla läkarehjelp. Genom fattigvårdstungan, anslag till skolväsendet och anläggning af nya vägar hafva dessa kommuners utgifter sprungit upp till den höjd, att deras förmåga att aflöna extra provinsialläkare eller i nämnvärd mån bidraga till aflöningen åt en sådan icke är tänkbar. Jag får alltså hemställa,

att Riksdagen måtte bevilja anslag till enahanda belopp i lön och tjenstgöringspenningar, som i anledning af den nådiga propositionen angående ordnande af den allmänna och enskilda helso- och sjukvården i riket kan varda för provinsialläkarne bestämd, för ett nytt provinsialläkaredistrikt inom Norrbottens län, omfattande Öfver-Torneå, Hietaniemi och Korpilombolo kommuner, med station för läkaren i Matarengi kyrkoby i Öfver-Torneå socken.

Stockholm den 22 februari 1890.

G. Sundberg.